

«Θρησκεία, Πατρίς, Οικογένεια»

Τοῦ Γιώργου Κακαρελίδη

Καθηγητοῦ Ἐφαρμογῶν στὴν Ἐπιχ. Ἑρευνα & Στατιστικὴ τοῦ ΤΕΙ Δυτ. Ἑλλάδος

Στὴν ἀρχή, εἶχα σκεφθῇ ὑποψήφιους τίτλους, ὅπως πχ “τὶ τὸν κρατᾶτε ἀκόμα ἐκεῖ τὸν Βούτση” καὶ ἄλλους, ἀναλόγου περιεχομένου, γιὰ ὅσα ἄθλια δήλωσε ὅπως, μεταξύ ἄλλων «ἡ Ἑλλάδα δεν μπορεῖ νὰ βασιῖζεται στοῦ Πατρίς, Θρησκεία, Οἰκογένεια »(sic). Διότι ἂν τὸ τρίτο τῇ τάξει πολιτειακό ὄργανο, καταφέρεται ἰταμῶ τῷ τρόπῳ, ἐνάντια στόν πυρῆνα τῆς συγκρότησης οἰασδήποτε κοινωνίας, τότε κάτι δὲν πάει καλά μέ τὸ ὄργανο καὶ τὴν κυβέρνησή του. Καὶ προοιωνίζονται δεινά. Ἄς δείξουμε, λοιπόν, σὲ αὐτούς, τί ὀλέθριες συνέπειες ἔχουν οἱ ἴδιοι οἱ δικοὶ τους ἀφορισμοί:

Θρησκεία: σημαίνει τὸ ἀξιακὸ σταθερὸ σύστημα ἀναφορᾶς μιᾶς κοινωνίας, ἐξωτερικὸ καὶ ὑπέρτερο οἰωνδήποτε ἀνθρωπίνων δράσεων ἢ συμβάσεων· ὅπως ἀκριβῶς μέ τὰ συστήματα ἀναφορᾶς τῆς Φυσικῆς.

Βλεπετε, πόσο γελοῖο καταντᾶ, τὸ θέαμα τῶν βουλευτῶν νὰ ὀρκίζονται γιὰ τὴν τήρηση τοῦ Συντάγματος, στήν ... συνείδησή τους, δηλαδή στόν ἴδιο τὸν ἑαυτό τους; Ποῦ δὲν εἶναι ἴδιος! Τὸ πόσο λάστιχο εἶναι ἡ συνείδησή τους φάνηκε ἀπὸ τὸ ὅτι ψήφισαν ἀνευθυθιόστως, ὅλα ὅσα καταργοῦν τὸ Σύνταγμα!!

Χωρὶς τέτοιο ἀξιακὸ θρησκευτικὸ σύστημα στοῦ ὁποῖο ὑπόκεινται ὅλοι, ἡ μόνη λογικὴ συνεπὴς ἐπικράτηση, εἶναι τὸ «ὅ,τι φᾶμε, ὅ,τι πιοῦμε κι'ὅ,τι ἀρπάξει ὁ κῶλος μας».

Πατρίς: σημαίνει τὴν συγκεκριμένη γῆ τῶν Πατέρων, ὅπου λειτουργεῖ συγκεκριμένος Λαός, συντεταγμένα ὅμως ὡς Κοινωνία καὶ Πολιτεία, ὑπὸ τὸ προαναφερθέν σύστημα ἀξιῶν. Δηλαδή ὡς πολιτισμός, γιὰ τὴν ἐλληνικὴ, τουλαχιστον, λογικὴ περὶ Πολιτείας. Κι'ὄχι ὡς λᾶας, δηλαδή ἀπλῶς

ἀπογεγραμμένος ὑπῆκοος.

Βλέπετε γιατί εἶναι γελοῖα, τὰ φληναφήματα περὶ πολυπολιτισμικότητος καὶ τὸ ἀνοικτὰ σύνορα καὶ τὸ Αἰγαῖο ἀνήκει στὰ ψάρια του; Διότι χωρίς Πατρίδα, δηλαδή κανονιστικό πλαίσιο ἐφ' ὅλων (ἰσονομία), ποὺ πᾶντες ὁμονοοῦσι καὶ ἕκαστος προσεπιμαρτυρεῖ, ὁδηγούμεστε ἀκριβῶς στοῦ δίκαιου τῶν ... ψαριῶν. Ὅπου τό μεγάλο τρώει τό μικρό. Σαφές;

Οἰκογένεια: τὸ ἐκ δεσμῶν αἵματος κύτταρο τῆς Πόλεως. Ποὺ ἀναλαμβάνει, ὑπὸ τῶν γονέων, τὴν δημιουργία, θρέψη, προστασία καὶ βασικὴ ἀνατροφή, τῶν μελλοντικῶν ἐνήλικων μελῶν τῆς κοινωνίας καὶ Πολιτείας, ἄνιι σχεδόν ἀνταμοιβῆς, δια βίου ἀνασφάλειας καὶ μόνιμου ἄγχους γιὰ αὐτά.

Στὴν οἰκογένεια ἀναπτύσσεται τῷ πρῶτον, ἡ αἴσθησι ἀγάπης, κοινωνίας, ἱστορίας, ἀξιῶν, ἀμφοιβήτησι καὶ συμμετοχῆς. Αὐτὸ, ποὺ στὴν γλῶσσα τῶν γιαιγιάδων λεγόταν ὀρμῆνεια. Ἀλλά, κυρίως, ἀναπτύσσεται στοῦ παιδί, ἡ αἴσθησι ὅτι εἶναι Πρόσωπικότητα κι' ὄχι ἄτομο.

Ἡ κατεδάφιση τῆς οἰκογένειας ὑποσκάπτει τὰ θεμέλια τῆς ἴδιας τῆς Πολιτείας. Ἡ μετατροπὴ μάλιστα τοῦ ἐξ αἵματος (ποὺ ἐγγυᾶται τὴν αὐτόβουλι καὶ ἐθελόθυτη ὑποχρέωση καὶ θυσία τῶν γονιῶν) σὲ συμβατικὸ ἐκκολαπτήριον, ἔχει σὰν λογικὴ συνέπεια τὸ νὰ ἀντιμετωπισθῇ τό τέκνο, σὰν «καταναλωτικὸ» προϊόν. Μὲ ὅλα τὰ ἐπακόλουθα μιὰς ἐμπορικῆς ὑποχρέωσης. Ὅπως ἀντικατάστασις ἐλαττωματικοῦ ἢ κατευθυνόμενης χρήσις καὶ ὁ νοῶν νοεῖτω.

Τὸ ὅτι ὁ Πρωθυπουργός δὲν καταλαβαίνει ἀπὸ τέτοια συστήματα, φάνηκε ὅταν κατεδάφισε τὴν ρήσι τοῦ Σοφοκλέους «Οὐδὲ σθένειν τοσοῦτον ῥόμην τὰ σὰ κηρύγμαθ', ὥστ' ἄγραπτα κἀσφαλῇ θεῶν νόμιμα δύνασθαι θνητὸν ὄνθ' ὑπερδραμεῖν» (Σοφ. Ἀντιγ. 453-455), λέγοντας στοῦ Εὐρωκ(υ)νοβούλιου ὅτι ὑπερτερεῖ τό δίκιο τῶν... ἀνθρώπων. Ἀντί τό ἐντελῶς ἀνάποδο. Πάπαλα τό μεταγενέστερο «Πειθαρχεῖν δεῖ Θεῷ μᾶλλον ἢ ἀνθρώποις» (Πραξ.ε'29). Ἦ, λόγῳ αὐτῆς τῆς μικρᾶς ... παρανοήσεως, ὑπετάγη στοῦ δίκιο τῶν ἀνθρώπων· Γερμανῶν, Γάλλων, Τραπεζιτῶν καὶ λοιπῶν, ὁ ἴδιος καὶ ἡ χώρα.

12.09.2017

Πηγή: www.antibaro.gr/